

ho vydobytí do měsíce ode dne, kterého jí usnesení o povolení zatímního opatření bylo doručeno, a po této době se výkon povoleného opatření podle §u 396 ex. ř. již nedopouští. Zatímní opatření podle §u 382 č. 8 ex. ř. záleží toliko v určení výživy, kterou manžel zatím má dávat své manželce, pokud se tkne, v povolení odděleného bydliště nebo v nařízení zatímního přijetí do společné domácnosti, tedy záleží v udělení příkazu odpůrci ohrožené strany — manželce —, jak se má na dále zachovati, a je proto vykonáno, jakmile navržený příkaz byl udělen, t. j. jakmile usnesení, jímž se příkaz uděluje, totiž usnesení o povolení zatímního opatření, byl odpůrci (manželce) doručen. Doručením tohoto usnesení je příkaz dán a zatímné opatření, jež právě záleží v tom, že se povinnému jistá povinnost ukládá, vykonáno.

Jestliže povinný příkazu nevyhoví a zavdá příčinu, by byl donucen podle příkazu se zachovati, nejde již o pouhý výkon prozatímního opatření vykonaného již tím, že byl dán příkaz, nýbrž jde o vynucení toho, co zatímní opatření uložilo, tudíž o exekuci k vydobytí. Ta byla v projednávaném případě sice podle usnesení o povolení zatímního opatření, tvořícího podle §u 1. č. 1 ex. ř. a 67 ex. ř. exekuční titul, povolena až po měsíci ode dne povolení zatímního opatření, pro ni však časové obmezení § 396 ex. ř. již neplatí.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. dubna 1926 č. j. R v I 543/26. Dr. Grešl.

Jak vyřídití návrh dlužnice (švadleny) na zrušení exekuce vedené na zabavený šicí stroj podle §§ 39 č. 2. a 251 č. 6. ex. ř., tvrdí-li, že druhý u ní nalezený šicí stroj, který jí byl jako nepostradatelný ponechán, je vlastnictví její dcery?

Při výkonu zabavení svršků dlužnice byla přítomna pouze její dcera a výkonný orgán zabavil pouze jeden šicí stroj, ponechav další šicí stroj dlužnici jako nepostradatelný; jiných záznamů zájemní protokol neobsahuje.

Dlužnice navrhla zrušení exekuce vedené na zabavený její šicí stroj podle §§ 39 č. 2. a 251 č. 6. ex. ř. uvádějíc, že další šicí stroj, který jí byl ponechán, není její, nýbrž vlastnictví její dcery, která ho potřebuje pro sebe.

Soud první stolice po slyšení vymáhajícího věřitele, který

se vyjádřil záporně, z a m í t l nárok zrušovací, poněvadž je-
d e n šicí stroj ponechaný dlužnici, jí k osobnímu výkonu živ-
nosti úplně stačí.

Soud rekursní stížnosti dlužnice v y h o v ě l a exekuci zru-
šil z těchto důvodů:

Stížnost shledal soud rekursní opodstatněnou.

Účelem předpisu § 251 č. 6. ex. ř. jest uhájiti maloživnost-
níku životní existenci a umožniti mu, aby i nadále mohl ve své
živnosti pokračovati.

Jest nesporno, že dlužnice je švadlenou, dále jest nepopře-
no, že stroj zabavený jest jejím vlastnictvím a poněvadž nelze
jistě o tom pochybovati, že bez šicího stroje se nemůže švadlena
obejíti, právem domáhá se dlužnice, aby exekuce na její šicí stroj
byla zrušena podle § 251 č. 6. ex. ř.

Pravda jest sice, že jí byl ponechán ještě jiný šicí stroj
(novější) a že dvou strojů švadlena nepotřebuje, než úvaha
prvého soudu by obstála tehda, kdyby bylo nesporno, že také
tento nezabavený šicí stroj jest vlastnictvím jejím.

Zákon vychází z předpokladů, že zabavují se věci dluž-
níkovy, ovšem že nelze hned již při výkonu exekuce právní po-
měry dlužníkovy k věcem seznati, pročež se exekuční řád spo-
kokuje v § 253 ex. ř. s požadavkem, že hmotné věci jsou v cho-
vání dlužníkově.

Předpis § 251 ex. ř. má patrně na zřeteli věci dlužníku
patřící a ne věci cizí, alespoň zpravidla.

Je-li však sporno, zda nezabavený šicí stroj patří dlužnici
a bylo-li by správným tvrzení dlužnice, že stroj nezabavený
není jejím vlastnictvím, nýbrž vlastnictvím její, podle zájemního
protokolu 18leté dcery Marie, která si ho ze svých peněz za-
koupila, nelze říci, že by ponecháním onoho cizího stroje
dlužnice nebyla ohrožena ve své budoucí existenci, když by
dcera ať z toho či onoho důvodu svůj stroj si jinam odnesla a
takto dlužnice prodejem zabaveného stroje by mohla býti uve-
dena do bídy, čemuž právě chtěl brániti § 251 ex. ř.

Cestu, jakou by se měl výkon exekuce v tomto případě
ubírat, naznačuje jinak správně sám vymáhající věřitel na č. l.
5 p. v., kde výslovně uvádí, že bylo věcí výkonného orgánu,
aby povinné straně ponechal šicí stroj pod pol. 1 zabavený
a naopak zabavil šicí stroj udánlivě dceři dlužnice patřící, po-
nechávaje domnělé vlastníci, aby své tvrzení vlastnictví uplat-
ňovala.

Nesporným vlastnictvím dlužnice, jak shora uvedeno, jest

pouze za zabavený šicí stroj, proto je zcela na místě, když se jí tento stroj ponechá a vyloučí z exekuce. Vymáhající straně jest ovšem volno žádati za opětný výkon exekuce, případně zabavením onoho dalšího stroje, podle udání patřícího dceři dlužnice, a ponechati třetí osobě, aby svých práv, jsou-li opodstatněna, hájila žalobou.

Objeví-li se správným tvrzení dlužnice, nemůže se tím cítiti vymáhající strana zkrácenou, v případě opačném pak také zkrácena nebude, uváží-li se, že nezabavený šicí stroj, jako novější (tak je výslovně v zájemním protokole také označen) v případě výkonu exekuce naň bude míti pro vymáhající stranu pravděpodobně cenu vyšší.

Nejvyšší soud na dovolací rekurs vymáhajícího věřitele zrušil usnesení obou nižších soudů a věc vrátil prvému soudu k dalšímu jednání a opětnému rozhodnutí.

Důvody: Dovolací soud nemůže rozhodnouti ve věci bez doplnění řízení vyšetřením dalších skutečností ve smyslu šu 55 ex. ř. posl. odst.

Bude totiž jednati se o to, zda dlužnice měla ve své moci (chování) také stroj, jenž podle zájemního protokolu byl ze zájmu vyloučen jako nepostrádatelný. Podle protokolu toho bylo exekuční usnesení doručeno v obchodní místnosti povinné strany k rukou dcery Marie, o níž tvrdí povinná dodatně, že je vlastnící tohoto stroje z exekuce vyloučeného. Bude třeba vyslechnouti výkonný orgán, jenž zájem provedl, zda dcera Marie mu sdělila, že vyloučený stroj jest jejím vlastnictvím, po případě že jej má v moci (chování). Bude třeba dále vyšetřiti, zda obchodní místnost, v níž byly stroje nalezeny, jest v užívání pouze povinné strany nebo též dcery Marie.

Bylo-li výkonnému orgánu sděleno, že vyloučený stroj je vlastnictvím ne povinné strany, nýbrž její dcery, a že tato má jej i ve své moci, ač oba stroje byly v téže místnosti, nepodléhal tento stroj exekuci vedené proti povinné straně, a nemohl ani jako nepostrádatelný jí býti ponechán, nýbrž mělo býti přihlédnuto k stroji skutečně zabavenému jako nepostrádatelnému. Podle toho bude rozhodnouti o návrhu na zrušení exekuce.

Nedostalo-li se však výkonnému orgánu vysvětlení, nemohl ovšem jednati jinak, než jak je patrno ze zájemního protokolu; v tomto případě neobstojí názor vyslovený rekursním soudem o zmíněném šicím stroji, a bude záležeti na povinné straně, aby rychlým zjištěním sporného vlastnictví k nezaba-

venému stroji přivodila základ pro návrh na zrušení exekuce podle §u 39 č. 2 ex. ř.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. března 1926 č. j. R I 157/26.

§ 228 ex. ř. týká se záznamů, u kterých má místo spravení záznamu podle §§ 42—44 knih. zák. a netýká se záznamů podle § 41b knih. zák., které jsou spraveny tím, že byl podán průkaz, že se stal zaznamenaný nález vykonatelným. Takové záznamy jsou záznamy dobyté exekucí k zajištění, na ně dlužno pohlížeti jako na práva s odkládací výjimkou (§ 221 ex. ř.). — Zaznamenané právo nezanikne, když ve lhůtě, na kterou byla povolena exekuce k zajištění záznamem, nebylo vloženo právo zástavní. — I za řízení konkursního jest přípustna změna podmíněného práva zástavního v nepodmíněné (§ 10 konk. řádu).

Při rozvrhu nejvyššího podání přikázal soud exekuční R. H., pro jejíž pohledávku bylo na nemovitosti zaznamenáno právo zástavní, část nejvyššího podání, uložil však přikázanou částku až do doby, kdy tato věřitelka prokáže vykonatelnost rozsudku, a to z toho důvodu, že zaznamenané právo zástavní, kterého bylo nabyto před méně než 60 dny od uvalení řízení vyrovnacího, oživilo zastavením řízení vyrovnacího, když konkurs nebyl uvalen do 14 dní.

Rekursu správce podstaty strany povinné nebylo vyhověno, poněvadž jde o záznam na základě rozsudku, kdy není třeba řízení ke spravení záznamu, toto spravení stane se tím, že rozsudek nabyt právní moci. Bylo tedy věcí exekučního soudu, aby zjistil, zda rozsudek nabyt právní moci.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu z těchto důvodů:

Rekurent má mylně za to, že když R. H. nevykázala nejdéle při rozvrhovém roku vykonatelnost své pohledávky, pro kterou si vydobyla exekuci k zajištění záznamu práva zástavního na prodané nemovitosti, nemělo býti podle § 228 ex. ř. přihlíženo k jejímu zástavnímu právu pouze zaznamenanému a neměla jí býti pohledávka z nejvyššího podání přiřčena. Ustanovení § 228 ex. ř. nelze vztahovati na případ záznamu práva zástavního dobytého exekucí ke zajištění. Podle § 228 ex. ř. nemá se přihlížeti ke knihovním záznamům, není-li nejpозději při posledním rozvrhovém roku prokázáno, že bylo řízení o spravení záznamu již zahájeno, nebo že lhůta ke spravení zázna-